

Nr 42.

Av herrar **Bergh** och **Herlitz**, om utredning av redogöraransvaret.

År 1939 aktualiserades i riksdagen genom en då väckt interpellation frågan om klarare regler för ämbets- och tjänstemäns ansvar för felaktiga utbetalningar av av dem förvaltade medel. Detta s. k. redogöraransvar har vid ett flertal tillfällen ånyo tagits upp till diskussion, och 1945 års riksdag hemställde i enlighet med en samma år väckt motion i ämnet att Kungl. Maj:t skulle låta utreda frågan om ämbets- och tjänstemännens redogöraransvar. Då någon utredning icke kom till stånd interPELLERADES ÅR 1949 dåvarande finansministern om huruvida Kungl. Maj:t ämnade vidtaga någon åtgärd i anledning av riksdagens skrivelse av år 1945. Finansministern uppgav att enär det fanns ett påtagligt samband mellan frågan om en begränsning av redogöraransvaret och frågan om inrättandet av en särskild lönedomstol finge man, innan man vidtog någon ytterligare åtgärd, avvakta resultatet av 1948 års förhandlingsrättskommitté, som hade fått i uppdrag att behandla denna senare fråga.

1948 års förhandlingsrättskommitté har numera framlagt sitt betänkande om stats- och kommunaltjänstemäns förhandlingsrätt. Kommittén har bl. a. föreslagit att en s. k. tjänstedomstol skall få kompetens att handlägga de mål mot redogörare, vilka för närvarande avgöres genom en speciell administrativ process med i regel kammarrätten som sista instans. Kommittén har emellertid betonat, att den lösning, som föreslagits beträffande anmärkningsmålen, ingalunda är invändningsfri. Den torde endast få betraktas som ett provisorium i avbidan på den närmare reglering av redogöraransvaret i dess helhet, som av riksdagen begärts och av Kungl. Maj:t ställts i utsikt.

I och med att förslag sålunda framlagts till en lösning av den processuella sidan av redogöraransvaret synes nu tiden vara inne för en utredning av själva principerna för redogöraransvaret med konkreta förslag till en rättslig reglering av detta. Den hemställan om utredning som 1945 års riksdag gjorde föranledde visserligen 1945 års folkskolesakkunniga att i sitt betänkande med förslag angående förenklat rekvisitions- och granskningsförfarande beträffande vissa statsbidrag till folkskoleväsendet (SOU 1949: 40) framlägga vissa förslag till begränsningar av redogöraransvaret; i samband därmed har de sakkunniga även något

diskuterat de grundläggande principerna för redogöraransvaret. Någon mer omfattande utredning i enlighet med riksdagens skrivelse har emellertid ännu icke kommit till stånd. Enär frågans slutgiltiga lösning har stor betydelse för såväl tjänste- och ämbetsmän som för tredje man, som enligt nuvarande oklara regler kan åsamkas rättsförluster, synes det oss önskvärt att en utredning om dessa frågor snarast kommer till stånd.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning av ämbets- och tjänstemännens redogöraransvar.

Stockholm den 20 januari 1953.

Ragn. Bergh.

Nils Herlitz.

Nr 43.

Av herr **Ohlsson, Ebbe, m. fl.**, om viss ändring i förordningen angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 53.)

Stockholm den 20 januari 1953.

Ebbe Ohlsson.

Carl Eskilsson.

John H. Johansson.

P. J. Näslund.

Fritiof Karlsson.